

oven er ikke kun et dansk fænomen; den ke superklatrer Bernabé Fernández fik sat et i kog, da han gav sin seneste rute, , graden 9b+, og dermed gjorde den sværeste i verden. Et indblik i en verden af sme og ekstrem sportsklatring...

temperaturen nærmer sig 35 grader celsius. Selv om klippen er nordvendt og ligger i skygge, er luften tung og fugtig, men for Bernabé Fernández er dette øjeblikket. Han har netop afsluttet det lange tag og er på vej ud på det overhængende stykke, som fører op til ankeret. Under ham breder olivenlunden sig til alle sider og ud mod horisonten og den lille landsby Villanueva del Rosario. I landsbyen er som sædvanlig på en dag i Andalusien: Stille og afslappet. De gader sitrer i varmedisen. Folk undgår for megen bevægelse for lægge den rolige rytme. Køligheden husenes stenmure, inde på bærerne, i et stort træ nede ved den udtørrede poolens blå vand, der i sit spejl får kaste reflekser. Oppe ved klipperne, meter fra nærmeste køleskab med jugo de naranja, er det Bernabé svedperler der glimter. Rebtrækket og hver bevægelse gør mere og Hans makler forsøger så godt som ve af det lange, specialkonstruerede erhånden løber igennem tyve rager. Bernabé er ude af syne, og este forbindelse mellem de to. er oppe på klippen kan kun rebets gisne om. Hver gang der bliver bet betyder det, at endnu en bolt er at redpointen er et skridt nærmere. vitet derimod kan betyde, at Bernabé en bevægelse eller er træt, og at det

næste i så fald kan blive et hardt, vedvarende ryk i rebet...

En kontroversiel klatrer

Máske er (var) Bernabé Fernández ukendt blandt klatrere internationalt, men i Spanien har han altid været et navn. Allerede som 14-årig klatrede han sin første 8a'er. Nogle år senere, da han var 17, lavede han Hara Kiri (8c), og endnu et par år efter, i 1994, lavede han Mojave (8c+). I hans tidlige år deltog han i konkurrencer og fik gode placeringer, men manglende rejse- og konkurrencelyst fik ham til at droppe worldcuppen og i stedet dyrke klipperne i områderne omkring hjemmet i Sydspanien. De fleste ruter over 8c, i f. eks. El Chorro, er sat af Bernabé Fernández.

Den rute han er mest kendt for er Orujo (Archidona, Andalusien), som han satte fire kunstige greb på og graderede til 9a (med de kunstige greb!). Forargelsen var stor, og alle mulige diskussioner om sportsånd og krænkelse af klippen var oppe og vende. Bernabés reaktion var at fjerne tre af de fire greb, klatre ruten, opgradere den til 9a+ og se til hvordan de hårdeste klatrere faldt af gang på gang. Hverken Daniel Andrada (som utallige gange har bevist, hvilken klasse han tilhører) eller Ramon Julián (La Rambla Direct, 9a+) har kunnet klatre den!

Så hvem er denne Señor Fernández, der aldrig synes at forlade Andalusien, som klatrer bedre end de bedste, og på en overbevisende måde skaber sine egne dogmer for, hvad klatring er? Og hvilket projekt har han gang i, på denne varme sommerdag i juli?

Chilam Balam 9b+

Det frygtede ryk i rebet kommer aldrig, og Bernabé klipper ankeret og har redpointet sit projekt. Hans 29-årige krop, som er eller har været ramt af stort set alle de klatreskader, man kan forestille sig, kan slappe af efter fire års forberedende arbejde. Ister boltingen af ruten har været en bedrift i sig selv, da her er tale om 22 bolte, hvoraf størstedelen er placeret i taget. Men også indlæringen af sekvenserne har taget tid. Det meste af året er ruten fugtig på grund af den nordvendte beliggenhed, hvilket har betydet, at Bernabé kun har kunnet arbejde på projektet i få perioder hvert år. Men at han er blevet forelsket i ruten er ikke svært at forstå. Linien er spektakulær. Allerede på afstand skiller den sig ud som den mest markante feature i sektoren. Hvor olivenlunden ophører, erstattes landskabet af småbuske, græs og små gra-sorter klippeknolde, der stikker op gennem vegetationen. Her minder området mere om en

Chilam Balam BALLADEN

tekst: Martín Paldán | foto: Martín Paldán & David Múñilla

Efter 50 meter tag, er der kun et overhængende stykke på 100 meter tilbage for Bernabé Fernández.

er end om Andalusien – især fordi fugt
 er gør området anderledes frodigt med
 mosset vegetation.
 at komme frem til ruten er man nødt til
 op til den store grotte, hvor ruten går
 værste kant (se billede). Approachen er
 dsl, men pludselig står man under en
 rute af vanvittig format, 82 meter lang!
 er et V12 (8a) boulderproblem, hvor man
 skal falde af (medmindre man ønsker
 hele vejen ned i olivenlund). Derefter
 langt, langt tag, hvor ruten går på en
 af tufa-lignende furer, der slanger sig
 yders i grotten tag. Pinch efter pinch.
 fører linien væk fra grotten og ud på
 hængende parti mod ankeret. Første
 er naturligvis et pænt stykke ude i

Bernabé senere snakker med redaktøren
 vel, et stort spansk klatremagasin,
 han begejstret, at rutens navn er
 Balam (efter en maya-profet, der
 de spanierne invasion af Sydamerika),
 den er 9b+! Bernabé er naturligvis klar
 en sådan påstand vil skabe røre, da
 te endnu har opnået denne grad, men
 er fast ved sit bud og beder redaktøren
 hvis nogen tvivler, kan de jo komme
 ruten!

Bliver sur

ikke lang tid, før de første reaktioner
 emiljøet dukker op. I et åbent brev til
 dtrykker den tyske klatrer Alexander
 de forrige nummer af Luksus) bekymring
 esportens kredibilitet, idet han forudser
 vil blive nedgraderet, som mange andre
 svære ruter er blevet det gennem tiden.
 ter sig verbalt over Fred Rouhling og
 e Akira (9b), som han tvivler på virkelig
 is graderingen passer, kan Rouhling
 e klatret den, for så god er han ikke,
 uber. Måske har han klatret den og
 chippet de gode greb, fortsætter Huber
 ser til en debat, hvor tidligere fotos af
 er greb, som ikke længere findes. Han
 r Bernabé Fernández til at tage ud til
 en, og filme hele klatreforløbet, for på
 e at bevise over for klatremiljøet, at
 sandt. Samtidig beder han Desnivel
 ere seriøse og ikke skrive ukritisk om
 s rekord-rute, men derimod kræve, at
 rer Chilam Balam igen for øjnene af
 men!

anske klatrere bliver provokerede,
 Barbero er hurtig til at svare igen; i
 stil spørger han, hvem denne Huber er
 er sig over hans brev, som han finder
 og umodent! Ifølge Pablo Barbero
 går klatresporten løbende en udvikling,
 es af tidens store klatrere (Huber var
 af dem tilbage i 90'erne med Om (9a)
 Air (9a) påpeger Barbero). Nutidens
 sætter idag ruter, der er endnu
 end Open Air, og de udvider dermed

horisonterne. Desuden er klatring meget mere
 end sport, påpeger Pablo Barbero i sit brev og
 ønsker ikke, at klatringen i fremtiden skal bestå
 af dommere, stopure, målfotos og andet gøgl,
 der hører hjemme i etablerede og kommercielle
 sportsgrene. Hvis Huber vil diskutere, kan han
 klatre ruten og derefter åbne munden, slutter
 Pablo Barbero!

Tal og bogstaver

Der er ingen tvivl om, at al snak om graderinger
 tager udgangspunkt i klatrernes individuelle
 oplevelser af ruternes udfordringer. 100%
 objektivitet er ikke muligt, da ens personlige
 indstilling ikke kan lade være med at smitte
 af på oplevelsen. Er det overhovedet muligt
 at nå til enighed og på den måde danne basis
 for en konsensus? For eksempel er Chris
 Sharmas rute, Realization (9a+) i Ceüse, blevet
 målestokken for ruter i den kaliber, hvilket især
 skyldes Sharmas kredibilitet og stjernestatus
 i klatremiljøet. De fleste klatremagasiner er
 således blevet enige om, at Realization ER
 9a+, selv om Sharma selv ikke har givet ruten
 en grad. Repetitionen af Sylvain Millet rører
 også yderligere op i vandene, idet han ikke
 anerkender navnet Realization og konsekvent
 kalder ruten for Biographie (som er rutens
 oprindelige navn uden Sharmas forlængelse).
 Det gør han, fordi hele linien, ifølge Millet selv,
 optræder naturligt som én rute. Sylvain Millet
 har desuden også nægtet at gradere ruten, og
 således er billedet spraglet og sagen flersidet.

Chilam Balam balladen er altså langt fra
 noget nyt fænomen. Måske opfatter Bernabé
 Fernández ruten som 9b+, mens den for
 andre 'kun' er 9a? Måske er han så meget på
 hjemmebane på spansk kalksten og har med
 Chilam Balam fundet den ultimative rute,
 der passer til hans fysiologi. Derfor er han
 overbevist om, at ingen andre nogensinde vil
 kunne klatre den? Diskussionen nærmer sig det
 abstrakte.

Vil nyde klatringen

Endnu en gang placerer Huber sine stærke
 fingre på tastene og gentager sit credo
 fra første brev: Bernabé har, i kraft af sin
 forstebestigning, retten til at gradere sin rute
 9b+, men Huber tror simpeltthen ikke på graden!
 Dermed kan der ikke længere være nogen tvivl
 om østrigerens mening!

Alt i mens diskussionen kører i sammen
 rille, har Bernabé Fernández i mellemtiden
 annonceret, at han trækker sig tilbage fra
 klatring på højt plan. Han har været skadet
 gennem længere tid og mener, at prisen for at
 dyrke klatring på ekstremt niveau er al for høj.
 At koncentrere sig om et projekt som Chilam
 Balam er mentalt og fysisk opslidende og ikke
 længere det værd. Nu ønsker han bare at nyde
 klatringen, bruge mere tid på on-sights, og i det
 hele taget gøre livet så behageligt som muligt,
 lyder det fra Bernabé – blot en uge efter, at han
 har givet sin rute en grad, der er et nok højere

Spanieren Bernabé Fernández,
 på vej til det sidste tag, på hans
 superrote, Chilam Balam.

“ HVIS
 GRADERINGEN
 PASSER KAN
 PÅSTÅET IKKE
 HAVE KLATRET DEN,
 FOR SÅ GOD ER
 HAN IKKE, PÅSTÅR
 HUBER. ”

FAKTA OM CHILAM BALAM

- Ligger i Villanueva del Rosario, Andalusien, Spanien.
- Redpointet 4. juli 2003 af Bernabé Fernández.
- Grad: 9b+ (5.15c)
- Starten er et V12 (8a) boulderproblem
- 82 meter lang (3 sektioner: 30 m tag, 20 m tag, 30 m overhang)
- 22 bolte (kræver flere steder ekspansionspressylinger på 100 cm for at undgå rebtrak)
- 400 bevægelser
- Ingen rebstøtter

DE SVÆRESTE RUTER I VERDEN

- Chilam Balam 9b+ Bernabé Fernández
- Akira 9b Fred Rouhling
- Om 9a+ Bernabé Fernández
- Realization 9a+ Chris Sharma
- La Fumada Direct 9a+ Ramón Julián
- La Novena Emmienda 9a+9b Daniel Aranda
- Fall Mountain 9a/9a+ Yuji Hirayama

end de hidtil sværeste ruter i verden.

Udholdenhed frem for microcrimps

De der har set videoen af Iker Pou på Action Direct (9a) har vel næppe kunnet undgå at bemærke de mono'er (én finger placeret i en lille lomme i klippen), som optræder! Det er hårdt. Rigtig hårdt! Ingen tvivl om, at dén rute er svær. Men hvad er det næste? Hvad kommer efter mono'en? Hvor små greb er det reelt muligt at holde i?

Bernabé Fernández' bud er, at fremtidens sværeste ruter vil byde på udfordringer i udholdenheden frem for fokus på endnu mindre greb. Chilam Balam illustrerer princippet: Langt, hårdt og vedvarende! Sektioner på 8c+ kædes sammen og giver en samlet grad over 9. Er det i denne retning ekstrem sportsklatring bevæger sig?

Sidste nye melding kommer fra Daniel Andrada, som har redpointet et nyt projekt, han kalder for La Novena Emmienda (9a+9b). Linien er en sammenkædning af to ruter på henholdsvis 8c+ og 8c, og det bekræfter tendensen til at klatre lange, svære ruter, og graduere efter, hvor stor udholdenhed, ruten kræver. Måske er det et modfænomen, men det kunne også være en erkendelse af, at det er mindre skadeligt at klatre lange ruter, fremfor korte ruter, der stiller større krav til max. styrke, og som slider meget mere på ledbånd, sener og muskelhæfter. I sidste ende kan det, som i Bernabé Fernández' tilfælde, handle om at droppe de ekstreme sværhedsgrader, inden kroppen siger stop. Det er en diskussion, der balancerer på kanten af fornuft og forfængelighed.

Éngangs-ruter

Der er store ambitioner i klatreverdenen. Er ham eller hende, der sætter den sværeste rute den bedste klatrer i verden? Usagte regler, beskedenhed, hovmod, stolthed og ikke

mindst afhængigheden af at skulle markere sig, betyder, at de bedste klatrere hver især iværksætter deres helt egne projekter frem for at repetere allerede svære ruter. Der er meget prestige i en forstebestigning end i en repetition, så hvorfor bruge kræfter på en allerede klatret rute, når man selv kan være med til at udvide horisonterne?

Hverken penge eller pokaler er drivkraft bag de ambitiøse klatrere, der rejser verden rundt for at dyrke deres lidenskab. Der er en udsigt til en milliongevinst ved at åbne en rute over 9a – tværtimod får klatreren lov til at betale en dyr pris i kropslig valuta. Gevinsten er at overskride grænser – være (ude i det) fri med sindet og udforske kroppens potential. Tidløse begreber som passion, stolthed og afprøvning af mod er dét, der driver folk ud på klipperne.

Der vil komme flere Chilam Balam'er og Akira'er, flere diskussioner om grader og debatter om klatreetik, men også fortællinger om vanvittige ruter og fantastiske bedrifter på verdens klipper. Eventyret ude på klipperne kan ikke stoppes af kontrol og dommere. Herude er det den individuelle oplevelse af at befinde og bevæge sig på en klippe under en blå himmel, langt fra stopure og målfotos, som er udgangspunktet for vores fællesskab. Alt hvad vi oplever vi en form for frihed, hver gang vi sætter et fodspand.

Når regnen pisker ned eller sneen får os til at pakke os ind i uldtrøjer og sutsko, så chancer er vi de seneste opdateringer på nettet, og for os i eventyret om en påstået 10a'er...

